Súkromné GYMNÁZIUM Železiarne Podbrezová

číslo 2. - apríl-máj / ročník X.
rok 2017, občasník

Súkromná SOŠ HUTNÍCKA Železiarne Podbrezová

Lopejík

V tomto čísle si prečítate:

- Čaro osudu
- Na hodinách ruštiny
- Mladý tvorca
- Básne
- Interview
- Fotografická súťaž
- Metro
- A mnoho iného ...

Lopejík

email:
lopejik.sgzp@gmail.com

Šéfredaktor
Natália Mušková

Grafická úprava
Patrik Leško

Redaktori:

Michaela Auxtová

Lenka Filipiaková

Karina Mihalisková

Dominika Olerínyová

Tomáš Slivka

Simona Szegediová

Linda Vágnerová

Jazykový redaktor
Mgr. Štefan Fedor

Vydáva
Súkromné gymnázium
Železiarne Podbrezová
a Súkromná stredná
odborná škola hutnícka Železiarne
Podbrezová
Družby 554/64
976 81 Podbrezová

@SGZP 2016/2017

Obsah

Úvod 3
K. Múková: Čaro osuddu 4
Na hodinách ruštiny 5
MDŽ 6
Školské akcia vo fotografiách 8
Mladý tvorca 2017 10
N. Mušková: Môj zážitok 11
Rozhovor s M. Pindiakovou 12
Básne 14
J. Dolinský - tvorba 15
Fotografická súťaž 16
Rozhovor s Ľ. Goceliakovou 18
A. Matejková - tvorba 19
DOD 20
Pyžamový deň 22
SOČ 23
Mladý mechatronik 24
L. Vágnerová: Metro 28
A. Snopková - tvorba 29
L. Janíková - tvorba 30
Demos - grafiti 32

Milí čitatelia,

v školskom roku 2016/2017 sa vám dostáva do rúk druhé číslo časopisu Lopejík. Od vydania 1. čísla sa toho na oboch školách udialo veľa, preto sa vám budeme snažiť priblížiť všetky výrazné deje a udalosti, ale aj pocity, myšlienky, priania, želania a tvorivé nálady žiakov SSOŠH a SG ŽP.

Chceli by sme sa poďakovať všetkým, ktorí sa na čísle podieľali či už technicky, redaktorsky alebo svojou tvorbou a umeleckým prínosom.

Vítame vaše ďalšie nápady, príspevky, umelecké diela ale aj kritiku a podnetné riešenia, ktoré náš spoločný časopis ešte viac zdokonalia. S týmto všetkým sa s nami môžete podeliť na e-mailovej adrese: lopejik.sgzp@gmail.com.

Redakcia sa teší na vaše ďalšie príspevky, na rozšírenie redakčnej rady a na všetko dobré, kreatívne a prínosné, ktoré prostredníctvom Lopejíka chcete zdieľať s veľkou komunitou študentov, ale aj so širokou verejnosťou, keďže náš časopis je voľne dostupný aj elektronicky na internetovej stránke školskej knižnice a oboch škôl.

Veľké poďakovanie patrí vedeniu oboch škôl a vedeniu Železiarní Podbrezová, pretože iba vďaka nim môže časopis Lopejík žiť, dýchať a vychádzať pravidelne.

Na záver by vám redakcia časopisu chcela popriať krásne leto, ktoré by bolo plné pozitívnych zážitkov a počas ktorého by sa vaša osobnosť rozvinula naplno a harmonicky.

Redakcia časopisu Lopejík

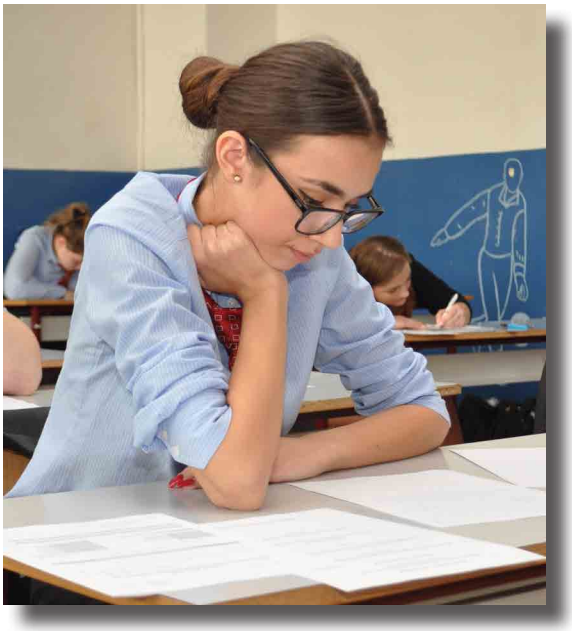

Čaro osudu?!

Pamätám si na to ako včera, už od samého rána som cítila v bruchu zvláštny pocit. Neviem, či to bol stres, alebo len nejaké tušenie. Jediné, čo som vedela, bolo, že mám pred sebou ťažký deň plný povinností a práce.

Po základných potrebách a mojej rannej rutine som sa vybrala na autobus do Bratislavy. Cesta ubehla celkom rýchlo, keďže som ju takmer celú prespala, a musím uznať, že to bol celkom príjemný spánok. Snívalo sa mi o láske, samozrejme, o čom inom sa mi mohlo? Veď je to typicky ženské. Po vystúpení z autobusu ma prebrala ozaj veľká zima. Moje prvé kroky viedli do príjemnej reštaurácie, kde som si dala obed a trošku sa prebrala z cesty. Usadila som a vybavila pár dôležitých telefonátov. Boli ozaj vyčerpávajúce, ale zvládla som ich bez väčších problémom.

Ďalšou zastávkou bola práca. Mala som fotenie pre jeden časopis a veľmi som sa tešila, no počas celého fotenia som bola zamyslená a vo vzduchu som cítila, že ma dnes niečo čaká. Niečo, čo mi takpovediac zmení život. Žeby ženská intuícia?

Odbilo šesť hodín večer a my sme pomaly končili. Bola som strašne unavená a bolela ma hlava, a stále to nebolo to najhoršie. Ešte som mala pred sebou štvorhodinovú cestu domov. Keď som už konečne opäť sedela v autobuse, cítila som sa ozaj šťastná. V tom momente mi zazvonil mobil na celý autobus. Volala mi blízka kamarátka s otázkou, čo budeme robiť dnes večer. Ja som vo svoje mysli mala už odpoveď, respektíve víziu a tou bola vaňa a posteľ. Znovu ma však ovládli zvláštne pocity a napriek únave som sa premohla a povedala, že sa môžeme stretnúť.

Zo štvorhodinovej cesty sa stala šesťhodinová, pretože v celej Bratislave boli také nehorázne zápchy, že som si myslela, že vystúpim a ostanem v Bratislave. Nakoniec som to zvládla a konečne som vystúpila v mojej malebnej dedinke, kde ma už čakala priateľka a vybrali sme sa na „byt“ k našim kamarátom. V podstate som nemala žiadne ďalšie informácie.

O pár minút, keď sme boli na mieste činu, strašne sa mi roztrepotalo srdce a cítila som motýle v celom bruchu. Nikdy predtým som nič také nezažila. Pristúpil ku mne chlap, ktorý mal takú charizmu, že to bolo cítiť na sto metrov. Zvítali sme sa, predstavili sa a ja som bola doslova v nemom úžase. Cítila som niečo, čo sa nedá ani opísať. Prerozprávali sme sa celú celučičkú noc a zo mňa opadla únava, teda skôr som na ňu zabudla.

Bolo to ozaj magické. Sama som neverila na lásku na prvý pohľad. Vždy to bolo pre mňa klišé, ktoré je len v romantickom filme. A od toho dňa sa môj celý život zmenil. Jediné, čo som chcela, bolo, aby som sa stala časťou jeho života.

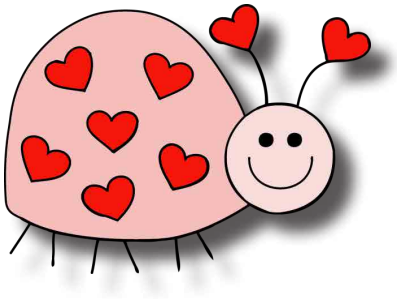

Viem, že to bolo skoro na také silné slová, ale dodnes si myslím, že boli oprávnené a myslené, cítené vážne. On vo mne zlomil múry a znovu som sa cítila šťastná.

Vedela som však, že to nebude jednoduché, pretože zlé jazyky medzi nami urobili malú priepasť, no ja som mala a on tiež odhodlanie to vysvetliť. Pamätám si, ako sme sedeli vonku pri dome a na oblohe bolo milión rozžiarených hviezd. Všetko sme si vysvetlili a od toho dňa sme spolu 24 hodín denne a stále je to málo.

Je naozaj krásne byť milovaný a dávať lásku ďalej. Na ten deň, kedy sme sa spoznali, nezabudnem do konca života. Človek rád cíti vo svojom živote zmenu a ja som ju konečne pocítila tiež.

K. Múková

Tvorba žiakov na hodinách Ruského jazyka

Беспорядочный сон

Когда актриса смотрела фильм, она уснула. Ей снилось, что она была водителем такси. Это был очень беспорядочный сон, потому что она неожиданно стала картофелем и гналась за карпом. После того, как она его хватила, каталась на нём и пошла в гости к Снегурочке. Там она слушала песенку о Семи Гномов. Потом в гости пришёл также и Дед Мороз и все вместе встречали Новый год.

T. Krnáčová, V. Nepšinská, N. Medveďová 2.H

Сбыча мечты

Отец Даши певец и он мечтал, чтобы Даша тоже стала певицей. Но Даша мечтала стать фитнес-моделем. Поэтому она ходила плавать четыре раза в неделю, регулярно посещала фитнес, делала зарядку и поболтала с тренером о её еде и тренировке. Даша часто ужинала морковь, огурец и салат из помидоров. Её сестра переводчик по профессии и она помогала ей зарегистрироваться на разные иностранные соревнования по фитнес. Однажды Даша стала мисс мира по фитнес и исполнила себе свою мечту.

Z. Zajková, N. Roháčová, D. Kán 2.G

MDŽ

Žena

Čo vám napadne, keď sa spomenie,
krehké, krásne, nežné stvorenie?
Napadne vám túžba, ňou sršia priam,
podobná je vodám, oceánom, moriam,

vodou, čo je čistá jak bystrina horská,
nezáleží na tom, či je sladká a či morská.
Vždy bude tým našim naj
žena, voda, to je raj.

Povedať vám všetkých chcem,
vážme si ich všetky len.
Zaslúžia si od nás lásku.
Nevydaj naň žiadnu hlásku,
ktorá by ju zranila,
veď ona ťa vždy chránila,
ona ti vždy chcela dobre.

T. Libičová

Muž

Čo vám napadne, keď sa povie muž?
Je to niekto, kto vás bude milovať a chrániť,
alebo niekto, kto vás bude nenávidieť?
Je to niekto, kto vás chytí a pohladí?
Alebo je to niekto, kto je schopný ublížiť.

Pri mužovi by ste sa mali cítiť bezpečne,
nie báť sa jeho samotného.
Muž by nemal myslieť na iné,
Ale starať sa o tú svoju, to má povinné.

Mal by to byť váš hrdina, priateľ,
otec vašich detí.

Vy by ste mali muža tiež milovať.
Tiež má city a vie plakať.
Vie byť nežný a láskavý
Vážme si mužov.

M. Štulajterová

Školské akcie vo fotografiách

Beseda s policajtkou

TU KE - Beseda

U. S. Steel Košice, s.r.o.
Železiarne Podbrezová
ŽP Výskumno vývojové centrum, s.r.o.
SLOVMAG, a.s. Lubeník
Nemak Slovakia, s.r.o.
OFZ, a.s. Istebné
Sapa Profily, a.s.
RMS, a.s. Košice
SlovZink, a.s.
TAVAL, s.r.o.
Slovalco, a.s.
Confal, a.s.
ŽHS, a.s.

VÍTEJTE

Mladý tvorca 2017

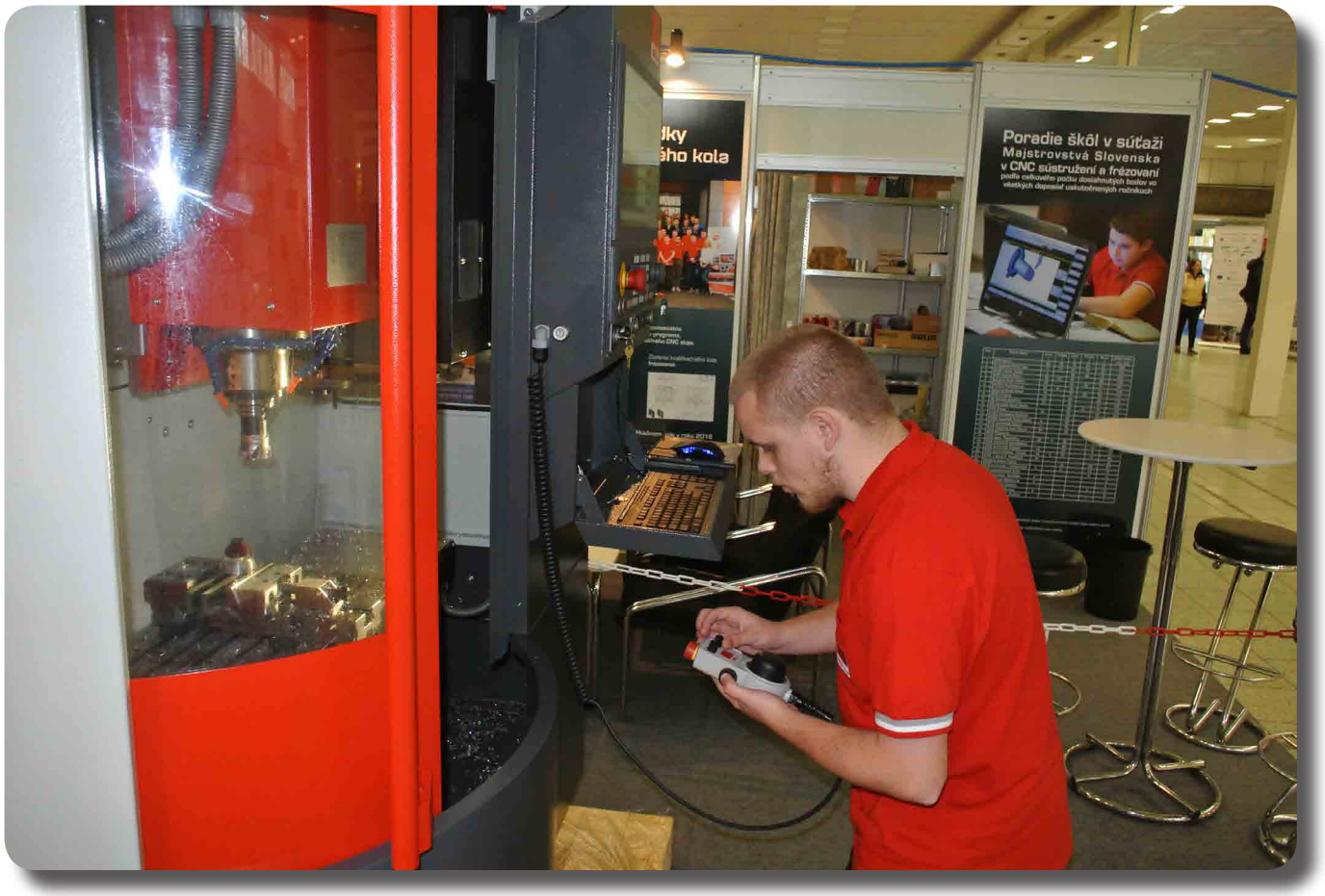

Môj nezabudnuteľný zážitok

Bol chladný večer, deň pred ukončením veľkého sčítavania národa. Každoročne sa obyvatelia museli prepočítavať z nejakých záhadných dôvodov. Dovtedy som netušila, prečo tak tomu je, až raz mi všetko došlo. Nič nie je, ako sa zdá na prvý pohľad a ja som sa o tom presvedčila aj s mojou najlepšou kamarátkou Ransom.

„Temprence, rýchlo!“ súrila ma moja najlepšia kamarátka a upierala na mňa tie jej veľké hnedé oči so žltými škvrnkami okolo dúhoviek. „Už idem,“ pokrútila som hlavou a doplietla som si vrkoč. Mala som oblečené svoje najlepšie šaty, ktoré som bohužiaľ mala na sebe pri každom sčítaní. Boli to krvavo červené šaty pod kolená s mašľou okolo pásu. Prijala som nastavenú ruku kamarátky a spolu sme sa ponáhľali ulicami nášho mesta. Nepozerali sme sa okolo seba, no keby sme tak urobili, asi by sme sa nevzdiali dostatočne, pretože za nami niečo strašne zhrmotalo a my sme dopadli na vlhkú zem. Mesto sa zahalilo do čiernej strašidelnej tmy. Bolo počuť iba náš dych, no niekde v diaľke sa ozývalo chrčanie. Elektrika vypadla, nevedeli sme, čo robiť, a tak sme nahmatali naše ruky. „Čo budeme robiť?“ Zašepkala Ransom. Nevedela som, čo povedať, lebo ma premohla hrôza. Chrčanie sa približovalo a mňa chytala panika. Rýchlo som si prehrala celý môj život spojený s Ransom, pretože naši rodičia zmizli pred niekoľkými rokmi a z nás sa stala okrem priateliek aj rodina.

„Pozor, pozor, mestečko Vanellope,“ povedal hrubý mužský hlas niekde pár metrov od nás. „Toto mesto bolo vybraté a bude vyhladené a vy spolu s ním,“ dozneli strašné slová, po ktorých nasledoval chrapľavý smiech.

„Musíme utiecť!“ zašepkala som Ransom do ucha. Postavila som sa a ťahala ju so sebou. V hlave sa mi začínal vytvárať plán, no nemali sme veľkú nádej. Naokolo nebol nikto, aspoň v to som dúfala a aj napriek zlému videniu sme sa krčili a obchádzali budovu za budovou. Pot sa mi lial po čele, postihla ma triaška, no v žilách mi začalo prúdiť niečo

A. Snopková: Night

doposiaľ nepoznané. Boj o prežitie. Neviem, ako dlho pôjdeme, kam sa schováme, alebo či vytrváme. No pokiaľ moje srdce bude biť, budem robiť všetko pre našu záchranu.

N. Mušková

Rozhovor so zástupkyňou SSOŠH ŽP Ing. Miriam Pindiakovou, učiteľkou odborných predmetov.

1. Zástupkyňou Súkromnej strednej odbornej školy hutníckej ste sa stali tohto školského roka. Bola to pre Vás veľká zmena? V čom?

Určite to bola veľká zmena, ale zároveň aj výzva. Mám väčšiu zodpovednosť a množstvo iných povinností, ktoré na prvý pohľad vyzerajú jednoducho, ale sú predovšetkým časovo náročné. Hlavne, keď robíte niečo po prvýkrát. Spočiatku som sa funkcii zástupcu bránila, no postupne som si uvedomila, že taká šanca sa mi už možno nenaskytne. Rozhodla som sa ju preto využiť.... Už ako 6-ročná som mala predstavu, čo by som chcela v živote dosiahnuť a toto je jeden z mojich snov. Snívanie je síce pekné, ale bez podpory a pomoci blízkych, priateľov a kolegov by to bolo oveľa náročnejšie, resp. nemožné.

2. Je náročná práca zástupcu na strednej odbornej škole?

Všetky začiatky sú ťažké. Nech by to bola akákoľvek funkcia. Pozícia zástupcu riaditeľa školy je náročná funkcia, nielen časovo, ale aj po psychickej stránke. Hlavne vtedy, keď na to ešte nie ste dostatočne pripravený a je to tesne pred začiatkom školského roka. Ale keďže p. Ing. Čukanová sa snažila, čo najviac vecí predpripraviť a vysvetliť mi, za čo sa jej chcem aj touto cestou poďakovať, školský rok začal bezproblémovo. Veľmi dôležitá je najmä orientácia v legislatíve, dodržiavanie stanovených termínov, tvorba rôznych výkazov, štatistík, príprava maturitných skúšok a množstvo ďalších úloh, ktoré musí zástupca riaditeľa zvládnuť. Niektorých úloh som sa dosť obávala, ale postupne sa so všetkým oboznamujem. Snažím sa jednotlivé úlohy plniť čo najzodpovednejšie, najlepšie ako viem a včas. Verím, že ďalší školský rok bude jednoduchší, pretože už budem mať skúsenosti z toho predchádzajúceho.

3. Čo pre Vás znamená SSOŠH ŽP?

Keď mám v skratke zhrnúť tých 7 rokov, čo v škole pracujem, škola mi dala veľa. Získala som nové skúseností, nadobudla som množstvo nových vedomostí, v rámci ďalšieho vzdelávania pedagogických zamestnancov mi bolo umožnené absolvovať niekoľko akreditovaných vzdelávaní potrebných vo výchovno-vzdelávacom procese, vykonať I. atestáciu, postúpila som na kariérovej pozícii..... Myslím si, že za taký krátky čas bolo toho dosť veľa. V neposlednom rade som získala nové kontakty a spoznala kopu skvelých ľudí, či už priamo z oboch škôl, alebo aj pri spolupráci so ŽP a. s., z ktorých väčšina sú ochotní pomôcť v každej či už pracovnej, resp. životnej situácii a kedykoľvek. Boli ťažké situácie a mnohí v nich pri mne stáli a podporovali ma. Nesmierne si to vážim a všetkým za ich podporu, ochotu a ústretovosť ĎAKUJEM! Som veľmi rada, že som súčasťou práve tohto „nášho“ pracovného kolektívu.

4. Ako dlho pôsobíte na SSOŠH ŽP? Kde ste pôsobili predtým?

Hneď po skončení štúdia som pôsobila ako učiteľka odborných pred-

metov na SOU Brezno, kde som pracovala 1 rok. Potom som nastúpila na materskú dovolenku. Na SSOŠ hutníckej pôsobím od septembra 2009, kedy som nastúpila na pozíciu učiteľa odborných predmetov.

5. Máte radi prácu so študentmi?
Určite áno, keby nie, tak by som ju nerobila. Je to zaujímavá práca, ktorá každý deň prináša niečo nové, nové prekvapenia. Žiaci sú v mnohých prípadoch hnacím motorom, ktorý nás núti neustále sa vzdelávať a napredovať.

6. Máte radi predmety, ktoré učíte? Skúste sa nám z nich vyznať.
Keby mi túto otázku položil niekto pred 11-timi rokmi, tak by som na strojárske predmety ani nepomyslela. Pretože som sa tomuto odvetviu predtým nikdy nevenovala. Vyštudovala som chemickú priemyslovku, na vysokej škole priemyselné inžinierstvo a manažment a skončila som ..... pri strojárstve. No teraz s odstupom času som rada, že mám aký - taký prehľad z viacerých oblastí a „strojarina“ ma začala baviť. Učím technické kreslenie a konštrukčné cvičenia, na ktorých pracujeme so žiakmi s kresliacim programom SolidWorks, čo ma baví. Modelujeme a navrhujeme súčiastky, ktoré môžeme v učebni metrológie vytlačiť na 3D tlačiarni.

7. Aký názor máte na vyučovanie prostredníctvom informačných a komunikačných technológií?
Informačné a komunikačné technológie sú v dnešnej uponáhľanej, modernej dobe neoddeliteľnou súčasťou našich životov, vyučovania a životov našich žiakov. Zvyšujú kvalitu vyučovania, slúžia na získavanie, vyhľadávanie a výmenu informácií. Šetria nám čas a uľahčujú prácu vo viacerých oblastiach. Keďže stále napredujú, nútia nás a aj našich žiakov neustále sa vzdelávať.

8. Ako trávite svoj voľný čas?
Niekedy sa sama seba pýtam: „Čo je to voľný čas a oddych?“ Keďže sme v sústavnom pracovnom kolobehu. Aj napriek tomu sa snažím čo najviac voľných chvíľ venovať mojim blízkym a priateľom. Rada si prečítam dobrú knihu, relax je pre mňa práca v záhrade a upratovanie.

9. Čo by ste odkázali čitateľom a čitateľkám časopisu Lopejík?
Čitateľom a čitateľkám prajem pevné zdravie a veľa osobných/pracovných úspechov.

red. časopisu ďakuje za rozhovor

BÁSNE

Šport

Zahráme si čokoľvek,
s kýmkoľvek a kdekoľvek.
Pobehujem sem a tam,
na športy ja talent mám.
Veľmi rád ja futbal hrávam,
svalovicu potom mávam.

Biatlon je iná káva,
trafiť za päť, to sa stáva.
Bežím, bežím, vidím terč,
vystrelím a bežím preč.
Presné nahrávky a silné smeče,
na florbale presné teče.

V golfe presnosť nesmie chýbať,
loptička sa v jamke musí skrývať.
Vypredané tenisové kurty,
na cyklistike sú najlepšie špurty.
Šport je veľmi dobrou vecou,
tak nepočúvaj toľko kecov
a choď si za svojím snom.

A. Smarkoňová

Jar

Jar je krásna čistá,
jasná obloha je nám istá.
Pučia kvety, na stromoch rastú listy,
čiapky, rukavice a zimné bundy rýchlo skry.
Včeličky začínajú opäť pracovať,
za veľa im máme ďakovať.
Vtáčiky už čvirikajú,
ráno nám dobrého spevotu predávajú.
Slniečko nás vždycky hrialo,
pekný deň nám vždy prialo.

A. Hošková

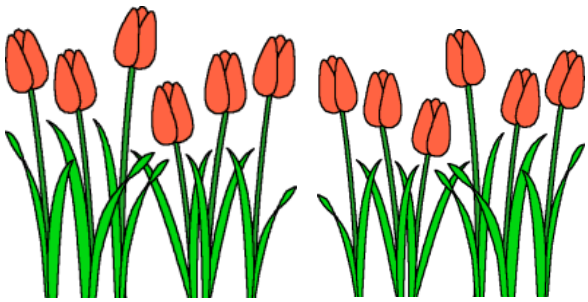

TANEC

Tancom človek vyjadruje kúsok seba,
občas kopne sa, keď prevaly robí,
ale hneď postaví sa a povie si, že to takto chodí.

L. Janíková

Od rána do večera

nič sa mi nechce,
však od káčera
nikto nič nezachce.

Na dvore je veselo,
veľa zvierat tu žije,
do postele všetci súvislo,
nikto von nepreží je.

Múdra pekná líška
často sa tu prechádza,
to mi povedala domová myška,
čo sa tu nachádza.

Na oblohe vtáky dravé,
čo sa na nás chystajú,
my nohy máme zdravé,
a došli mi slová ---.

K. Peťková

ŽENA

Žena, to krásne stvorenie,
Žena, tej nedokážeš povedať nie,
do ničoho nenúti ťa,
Tá len lásku pýta.

Žena, tá, ktorá ťa úsmevom očarí,
Žena s láskou v očiach len žiari,
krásna ako jarná kvetina.
Mama je žena len pre mňa jediná.
Tú miluj vždy a v každej chvíli,
odpusti aj to, keď sa pomýliš.

N. Mušuková

Výtvarná tvorba Jakuba Dolinského (I.H)

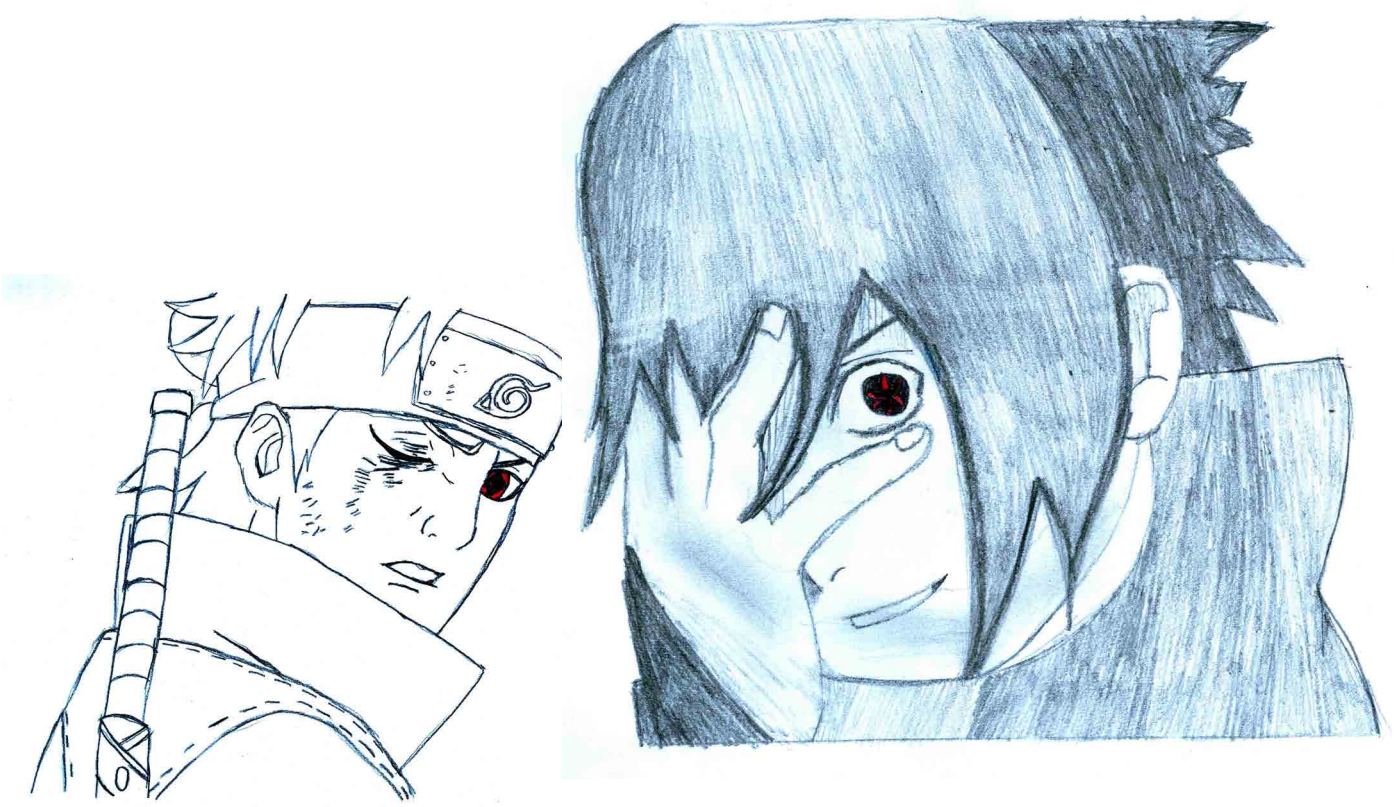

Fotografická súťaž p. uč. A. Jirmera

III. miesto - Alexandra Vrbovská

II. miesto - Linda Vágnerová

I. miesto - Alexandra Hošková

N. Mušuková - Abstrakcia

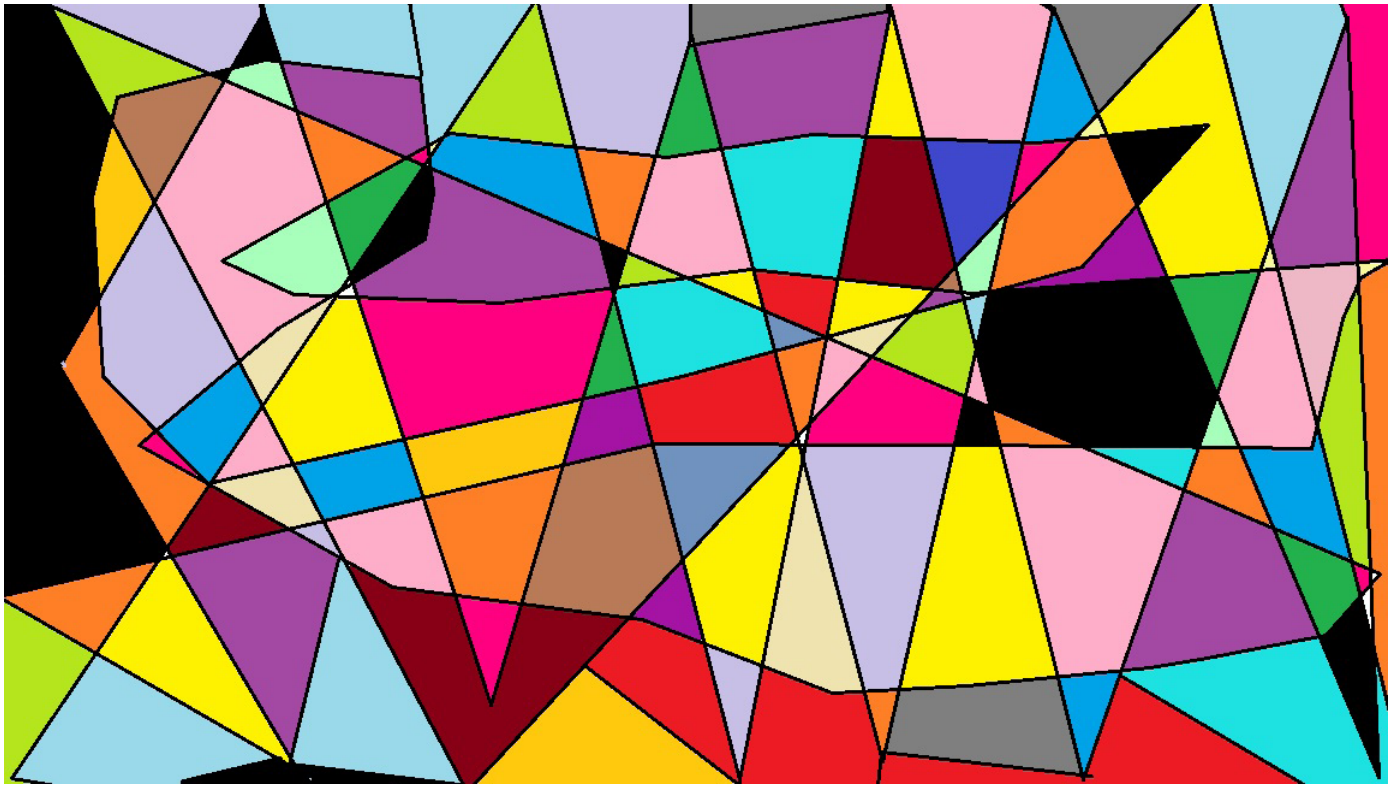

Rozhovor so zástupkyňou SG ŽP Mgr. Ľubicou Goceliakovou, učiteľkou spoločenskovedných predmetov.

1. Zástupkyňou Súkromného gymnázia ste sa stali tohto školského roka. Bola to pre Vás významná zmena? V čom?
Neviem či významná, ale výrazná určite. Okrem učenia, ktoré mám rada, je tu zrazu mnoho iných povinností, ktoré sú pre mňa nové a teda sa mám čo učiť.

2. Je náročná práca zástupcu na gymnáziu?
Ak človek s niečím novým začína a chce to robiť čo najlepšie, tak je to asi vždy trochu náročné. Dôležité je, aby tá práca bola aj prínosom. Potom to má zmysel a vynaložená energia a čas nie sú zbytočné. A, samozrejme, je dôležité, akých máte okolo seba ľudí – aj náročná práca sa dá zvládnuť, keď ste obklopený ľuďmi, ktorí poradia, pomôžu – a ja mám šťastie, lebo takých ľudí pri sebe mám či doma, či v práci.

3. Čo pre Vás znamená SG ŽP?
Znamená pre mňa prácu, ktorá ma baví a ľudí, ktorých mám rada – čo viac si človek spolu so zdravím a šťastnou rodinou môže priať?

4. Ako dlho pôsobíte na SG ŽP? Kde ste pôsobili predtým?
Mojím prvým pôsobiskom bola Základná škola na Čiernom Balogu. Tam som učila 6 rokov, mala som tam svoju prvú a zároveň aj poslednú triedu. Potom som išla na materskú dovolenku (jedno z najkrajších období v mojom živote – druhé bola druhá materská dovolenka) a z tej som už nastúpila na SG. To bolo myslím v roku 2008 – fúúú, takže som tu už celkom dlho.

5. Máte radi prácu so študentmi?
Áno, veľmi.

6. A čo predmety, ktoré učíte? Skúste sa nám z nich vyznať.
Mám, aj keď možno o trošku viac inklinujem ku geografii.

7. Aký názor máte na vyučovanie prostredníctvom informačných a komunikačných technológií?
Byť múdry a vzdelaný je veľmi dôležité. Byť gramotný v oblasti používania IKT technológií je taktiež nevyhnutnosťou. Ale ja tieto technológie spolu s internetom považujem hlavne za pomôckou učiteľa pri vzdelávaní. Nemajú sa teda stať našimi „pánmi“ – a hlavne nie vtedy, ak by to malo byť na úkor kvality vzdelávania.

8. Ako trávite svoj voľný čas?

Všetok svoj voľný čas trávim s rodinou. Mám malé deti, a tak sa s nimi snažím byť čo najviac. A keď sme spolu, tak je jedno, či je to doma pri hrách, alebo sa nám podarí aj niekam vypadnúť – vtedy sú naším najčastejším cieľom športové aktivity (lyžovanie, korčuľovanie, plávanie...) A ešte rada čítam.

9. Čo by ste odkázali čitateľom a čitateľkám časopisu Lopejík?

Aby sa nevzdávali svojich snov, ale aby robili všetko pre to, aby si ich mohli postupne plniť. A tiež aby pri plnení vlastných snov nezabúdali na to, že aj ľudia okolo nich majú nejaké sny.

red. časopisu ďakuje za rozhovor

Andrea Matejková - Kvety

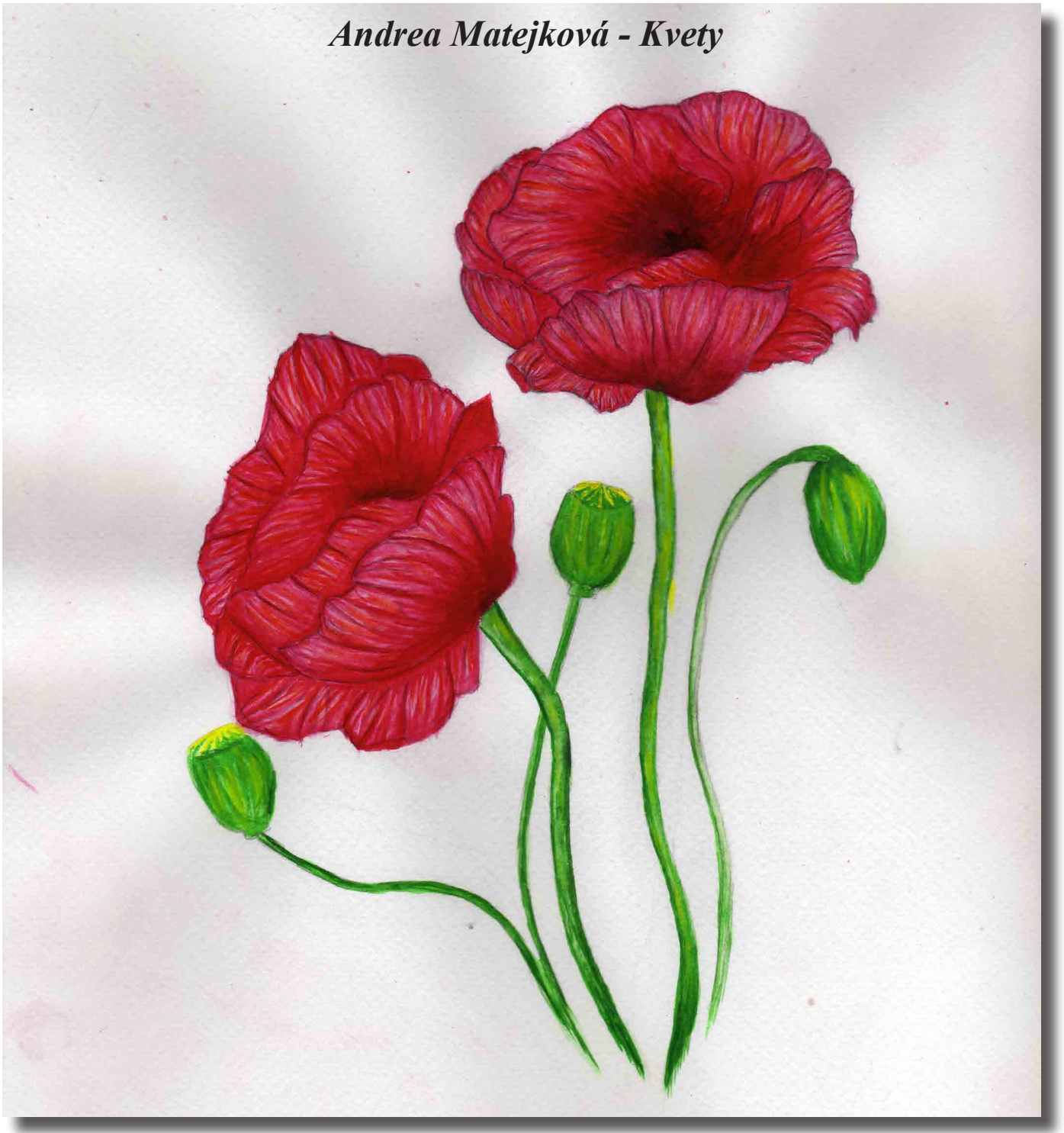

Deň otvorených dverí

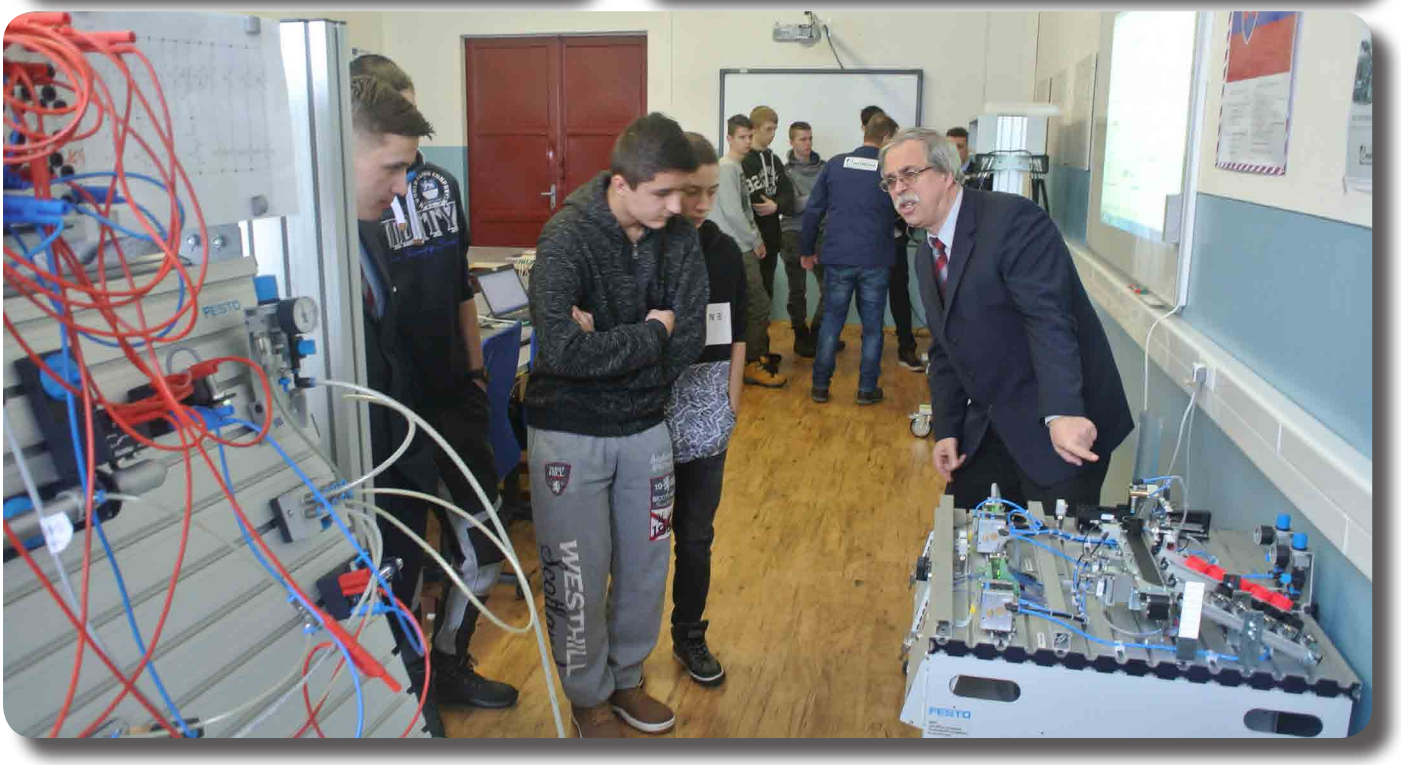

Návšteva predsedu vlády R. Fica a ministra financií P. Kažimíra

Pyžamový deň

Strojárska olympiáda

SOČ - gymnázium aj odborná škola

Mladý mechatronik 2017

Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky
Štátny inštitút odborného vzdelávania
Slovenská technická univerzita Bratislava so sídlom v Trnave, Materiálovotechnologická fakulta,
Ústav aplikovanej informatiky, automatizácie a mechatroniky
FESTO s.r.o. Bratislava

CERTIFIKÁT

za účasť na

5. ročníku celoštátnej súťaže žiakov stredných škôl
MLADÝ MECHATRONIK
získava

Denis Putnok
SSOŠ Hutnícka ŽP
Družby 554/64, 976 81 Podbrezová

Doc. Ing. Michal Kopček, PhD. predseda OHK
Prof. Ing. Pavol Tanuška, PhD. riaditeľ ÚIAM MTF STU
Ing. Miša Dano riaditeľ súťaže
Tomáš Horák odborný gestor FESTO

Trnava 31. marca 2017

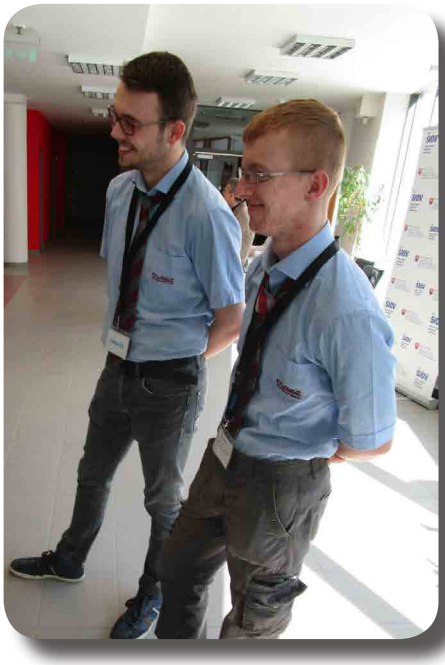

Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky
Štátny inštitút odborného vzdelávania
Slovenská technická univerzita Bratislava so sídlom v Trnave, Materiálovotechnologická fakulta,
Ústav aplikovanej informatiky, automatizácie a mechatroniky
FESTO s.r.o. Bratislava

CERTIFIKÁT

za účasť na

5. ročníku celoštátnej súťaže žiakov stredných škôl
MLADÝ MECHATRONIK
získava

Marek Ťažký
SSOŠ Hutnícka ŽP
Družby 554/64, 976 81 Podbrezová

Doc. Ing. Michal Kopček, PhD. predseda OHK
Prof. Ing. Pavol Tanuška, PhD. riaditeľ ÚIAM MTF STU
Ing. Miša Dano riaditeľ súťaže
Tomáš Horák odborný gestor FESTO

Trnava 31. marca 2017

Vedecká konferencia TUKE

Dekanka Hutníckej fakulty TU Košice
udeľuje
Diplom

Brianovi Ďurčenkovi

za reprezentáciu strednej školy

v XXIII. ročníku študentskej vedeckej a odbornej konferencie

METALURGIA 2017

konanej pod záštitou Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR
odborná sekcia: Materiály

doc. Ing. Iveta Vasková, PhD.
dekanka HF TU

Košice 12.4.2017

doc. Ing. Martin Fujda, PhD.
predseda komisie

Ani na Vysočine naši obrábači nesklamali

Celoštátne kolo ZENIT 2017

MINISTERSTVO ŠKOLSTVA, VEDY, VÝSKUMU A ŠPORTU SLOVENSKEJ REPUBLIKY
ŠIOV Štátny inštitút odborného vzdelávania
ZENIT

Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky
Štátny inštitút odborného vzdelávania
Celoštátna odborná komisia ZENIT
Stredná priemyselná škola, Bzinská 11, Nové Mesto nad Váhom

CERTIFIKÁT

za účasť na

18. ročníku CELOŠTÁTNEJ SÚŤAŽE ZENIT v STROJÁRSTVE
Kategória B1

získava

Denis Zaplatílek
SSOŠH ŽP Podbrezová, Družby 554/64, Podbrezová

Ing. Felix Domeny
predseda odbornej hodnotiacej komisie

Mgr. Peter Rebro
riaditeľ SPŠ

Mgr. Stanislav Slačka
predseda Celoštátnej odbornej komisie

Úspechy našich biatlonistov

Metro

Znovu som sa prebudil na tom starom a zatuchnutom mieste ako pred chvíľou. Irina stále sedela schúlená v rohu tunela. Podľa pravidelného nadvihovania sa som usúdil, že zaspala. Necítil som sa dobre, niečo mi nahováralo, že tento pokoj, ktorý tu panoval až podivuhodne dlho, nebude trvať dlhšie ako pár nasledujúcich minút až hodín. Postavil som sa, zobral do ruky môj verný samopal, prehodil si ho cez plece a potichu som sa vybral ku vchodu - alebo východu (nazvite si to ako chcete) tunela. Čím som bol bližšie, tým pocit, že tma je stále hustejšia, intenzívnel a o chvíľu som si nevidel ani na špičku zbrane. Obklopil ma zvláštny pocit stiesnenosti. Prešiel som ešte pár krokov, keď som začul ťahavé a sípavé zvuky prichádzajúce z mojej pravej strany, kde sa tunel rozdvojoval a pokračoval ešte niekoľko kilometrov k najbližšej stanici. Najtichšie, ako som dokázal, som sa rozbehol naspäť za Irinou. Od strachu som nemohol dýchať. Aj keď sme sa zložili na oddych v tuneli, ktorý sa dá označiť za slepú uličku, v metre si človek nikdy nemôže byť istý svojou či priateľovou bezpečnosťou. Dobehol som k nášmu táborisku, kde mi na chvíľu zamrelo srdce, kým som si všimol, že Irina sa len zošuchla dole a teraz leží tvárou na dlážke. Podišiel som k nej a jemne ju zatriasol za plece. Vydala neurčitý zvuk ale neprebudila sa.

„Irina, vstávaj, ihneď, vonku pred tunelom niečo je a sám nás oboch nezachránim!“

Pomrvila sa a konečne otvorila oči. Pár sekúnd jej trvalo, kým spracovala to, čo som jej povedal. Okamih, kedy pochopila, čo jej hovorím, som rozpoznal veľmi rýchlo. Zreničky sa jej od strachu náhle rozšírili a chmatom pre ňu typickým zdrapila svoj maličký glock. Smutne som sa pousmial na jej hračku, ktorá ju v čase núdze veľmi neochráni, ale cítila sa s ňou istejšia, tak som nič nepovedal a ticho som sa postavil. Okrajom oka som zachytil jemné mihotanie svetla z našej olejovej lampy. Na chvíľu som sa zamyslel a už som ju šiel zhasnúť, keď ma Irina zaťahala za rukáv a pokrútila hlavou.

„Ak ju zhasneš, nebudeme vidieť, čo prichádza.“

Pozrel som jej pochybovačne do očí, ale musel som uznať, že má pravdu. Problém je však v tom, že rovnako, ako my môžeme vidieť prichádzajúcich, prichádzajúci nás môžu vidieť stáť v slepej uličke. Keď sa nad tým spätne zamýšľam, strategicky horšie miesto na oddych sme nemohli vybrať. Ak sa tie stvorenia, či už to budú ľudia alebo nie, vyberú priamo sem, s Irinou nemáme kam ujsť. Ak sa pohneme dopredu, bližšie k východu, nebudeme krytí od chrbta. Tunely v sebe ukrývajú mnohé prekvapenia. Človek si tu už nemôže byť istý ničím. To, čo platilo včera, nemusí platiť aj zajtra. To, že za nami doteraz bol koniec tunela, kde sme si bez ujmy mohli odpočinúť, neznamená, že taký pokojný bude aj nasledujúcu minútu. Príkladom toho je aj tunel vedúci smerom na stanicu Moskevskaja. Z nevysvetliteľných príčin sa tam strácajú ľudia, lenže problém je v tom, že nie vždy je tomu tak. Jeden deň cezeň prejdete bez najmenších ťažkostí a, keď sa chcete vrátiť na druhý naspäť, zmiznete bez stopy. Tunel je tmavý a chladný a tma v ňom je hustá. Možno to je nejakou vyššou mocou, alebo to má logické odôvodnenie, ale táto tma neprichádza pravidelne. Intervaly jej príchodu sa líšia, či už svojím trvaním alebo časom, v ktorom je prechod relatívne bezpečný, kým sa znovu objaví. Miestni tento jav nazvali príhodne: polárna noc. Príhodne preto, lebo nikdy neviete, či na konci „noci“ budete stále žiť, alebo o vás už nikto nikdy nebude počuť. Irina ma znovu poťahala za rukáv a ja som sa prebral zo zamyslenia.

„Arťom, pozri.“

Z tónu v jej hlase mi prebehol po chrbte mráz. Pozrel som sa smerom, ktorý mi ukazovala a pochopil som. Tunel bol v strede mierne zahnutý a v slabom a pomaly zhasínajúcom svetle lampy som uvidel na stenách tiene zhrbených postáv. Prichádzajú...

L. Vágnerová

Ako sa mi na škole páči - prváci

Na tejto škole je mi dobre. Jediná vec, kvôli ktorej som tu šla, sú lepšie podmienky na biatlon. Čo sa týka ostatných športovcov, majú tú dobre podmienky pre ich daný šport. Čo sa týka tried a učební, sú v perfektnom stave. Nepáči sa mi stravovanie na tejto škole, nemôžem si zvyknúť.

J. Baláková

*** *** ***

Na tejto škole sa mi zatiaľ veľmi páči. Keby som sa mala vrátiť na základnú školu, nechcela by som. Je tu síce veľa učenia, ale dá sa to zvládnuť. Uvidím vo vyšších ročníkoch, ako sa mi bude dariť a páčiť na tejto škole. Je tu veľa športu, čo mi vyhovuje najviac. Od prvého dňa ma najviac upútala skúšobňa a školská kapela.

anonym

*** *** ***

Na škole je to celkom fajn. S učiteľmi sa dá veľmi dobre vychádzať. Učivo tiež nie je také ťažké, ako som si predstavovala. Jediné, čo sa mi nepáči, je nosiť tesilky.

anonym2

*** *** ***

Na škole sa mi veľmi páči. :) Myslím, že sa tu veľa naučím. Dobre tu varia. Našla som si veľa nových kamarátov. Som rada, že nám škola zaplatila anglického lektora. Páči sa mi aj interiér školy, aj keď je to veľké bludisko. Športovci tu majú dobré podmienky na športovanie a rozvíjanie ich talentu. Uniformy sú celkom v pohode, aj keď si stále neviem zvyknúť, no boli sme na to pripravení, že ich budeme musieť nosiť.

M. Štulajterová

*** *** ***

Na tejto škole som zatiaľ celkom spokojná.Obedy sú fajn, samozrejme, domácu kuchyňu to nenahradí. Veľmi sa mi páči naša posilňovňa, učebne, veľa súťaží, aktivity. Čo sa týka uniforiem, ja som celkom spokojná, veď všetci sme boli pripravení a oboznámení s tým, že sa tu budú nosiť uniformy. Myslím, že iné výhrady nemám.

A. Hošková

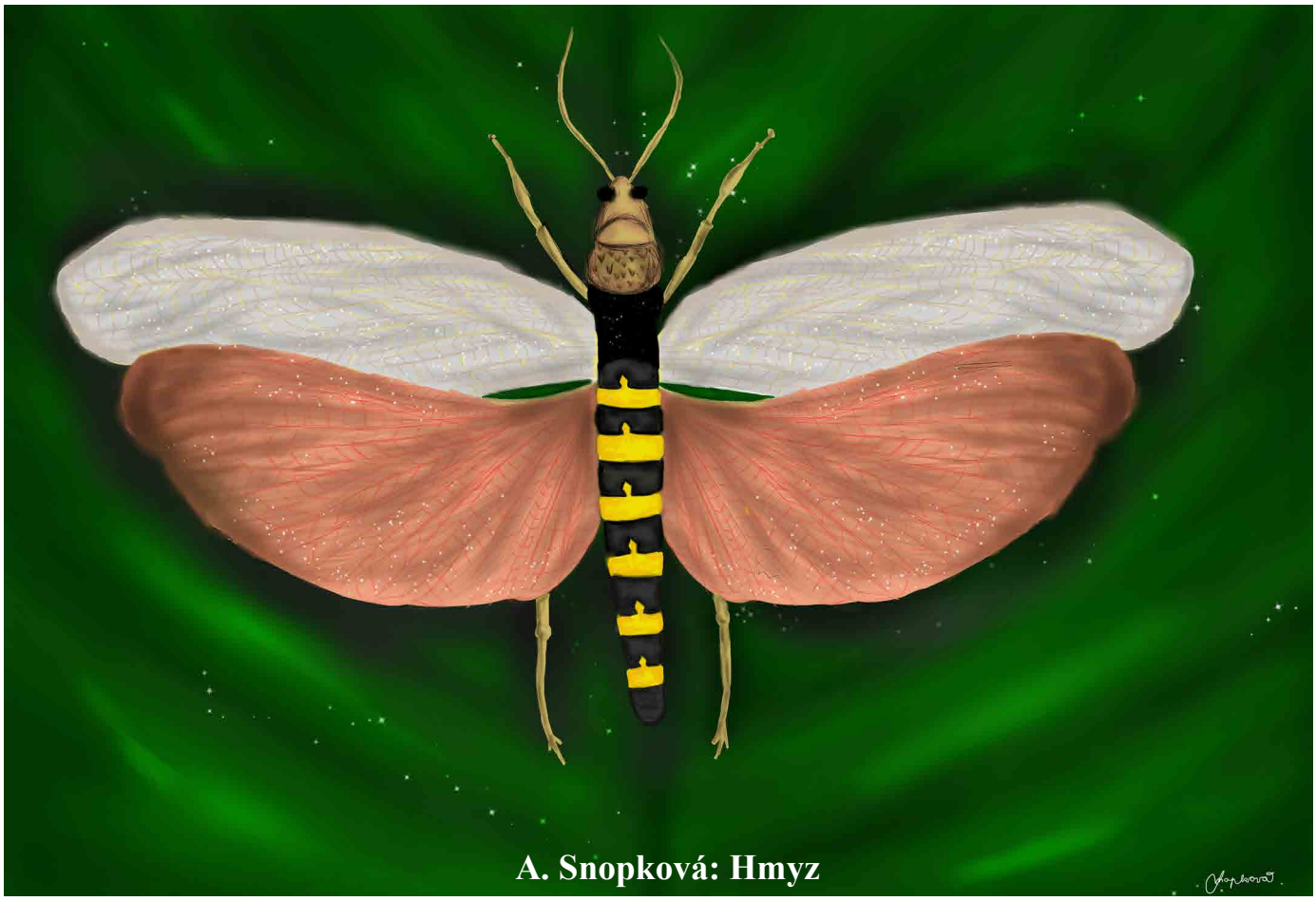

A. Snopková: Hmyz

L. Janíková: Na egyptské motívy

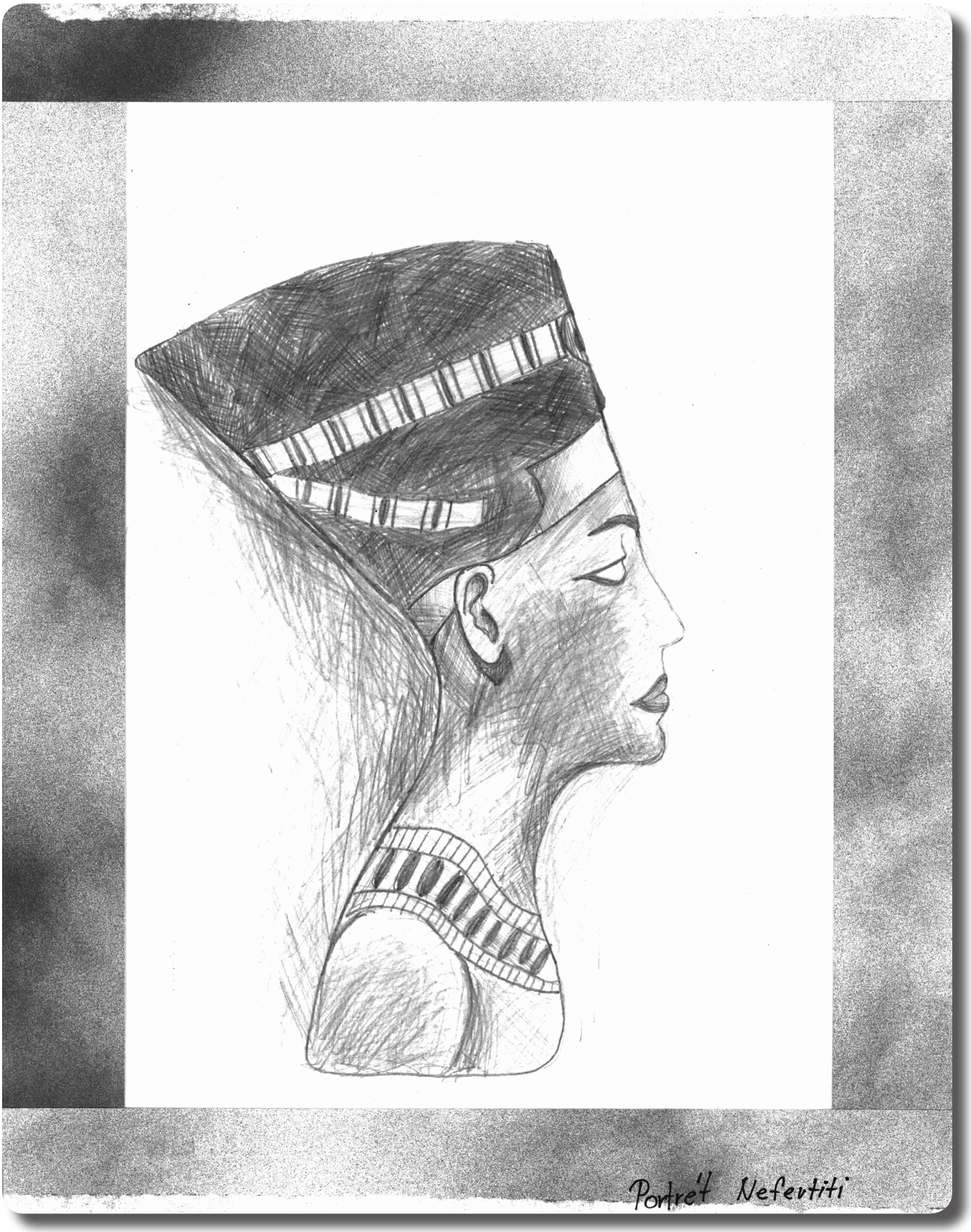
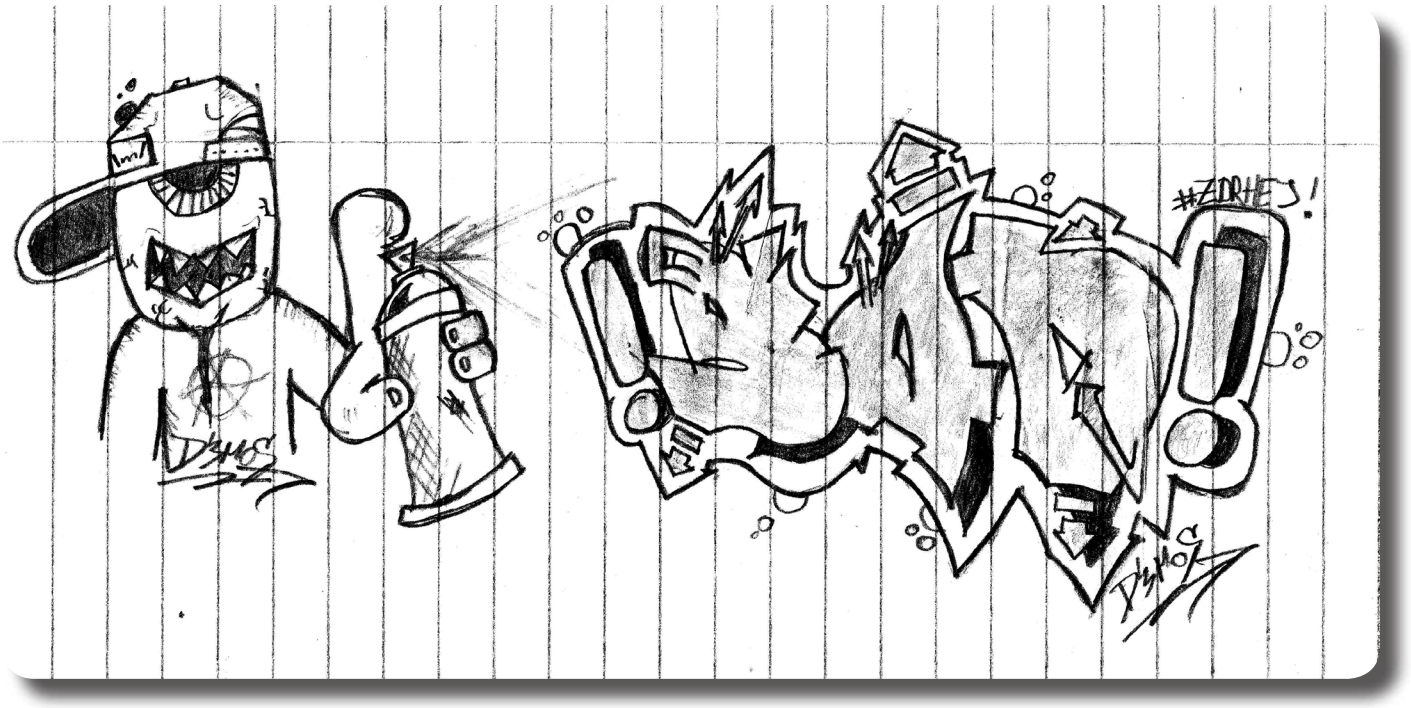
Ukážky GRAFITI tvorby našich žiakov - Demos (anonym)